

VERSION

לפני הדלת אמר אבא באנגלית האיטית שלו, המתנגנת בריש רוסית שדומה לחיכוך של סקטים על מדרכה מחוספסת:

"תודה אדוני השוטר על שהחזרת לנו את השה האובד. כבר דאגנו. בייחוד הגברת. אנחנו בהחלט מעריכים".

"אבא", לחשתי, "הוא בסדר. אוהד עמנו. תנו לו כוס מים ותיזהרו, הוא מבין עברית".

אבא לא שמע. או שמע והחליט להתעלם. הוא אמר:

"ואשר לפרחת, אדוני, אל דאגה, אנחנו ניישב עמו את החשבון. שוב תודה. אנד גוד ביי, או שלום, כפי

שאנחנו היהודים נוהגים לומר כבר אלפי שנים ועדיין מתכוונים לכך, למרות כל מה שעוללו לנו".

סרג'נט דנלופ השיב באנגלית, ובאמצע עבר לעברית:

"הנער ואני שוחחנו מעט בדרכנו. נער נבון וחביב. אל נא תחמירו עמו. ברשותכם אשתמש גם אנוכי

במילה העברית שלום. שלום שלום לקרוב ולרחוק". ולפתע רכן אלי והושיט לי את כפו השמנמנה שכתפי

כבר התרגלה אליה וכמעט שרצתה בה עוד. והוסיף בקריצה ובלחש:

"אוריינט פאלאס. מחר בשש".

אמרתי שלום. תודה. ולבי גער בי, בושה, מתייוון, עבד, פחדן, חנפן, שפל, על מה לכל הרוחות אתה

אומר לו תודה? גל של כבוד עצמי שטף את כולי פתאום, קצת דומה ללגימת הקוניאק שאבא הרשה לי פעם

אחת כדי שיצא לי החשק לשארית ימי חיי. כל מה שלימדו אותי על דורות של יהודים מושפלים, וגם המפרי

בוגרט השבוי הגאה, הכול התכווץ בגרוני, ואת אצבעותי המאוגרפות אסרתי עמוק בתוך הכיס. את יד האויב

השארתי תלויה תמהה באוויר, עד שנאלץ להיכנע ולוותר על לחיצת היד ולהסב אותה למין נפגוף רפה. הוא

הרכין את ראשו והלך ואני גאלתי את כבודי.

עמוס עוז, פנתר במרתף

כתר, 1995.

1. Traduire le texte.

2. Justifier en français la traduction choisie pour chacun des segments en caractères gras, en prenant soin d'identifier préalablement les difficultés.